

Goran Vojnović

POGOVOR Z AVTORJEM ROMANA

Čefurji raus!

POGOVOR BO VODIL GORAN MILOVANOVIČ

v petek, 13. februarj a 2009, ob 19. uri
v gostilni Kmečki hram v Kostanjevici

Prijazno vabljeni!

Zakaj v Bosni ne uporabljajo zvoncev?

Kako Marka Đorđića, junaka knjige Čefurji raus!, policija povabi na zaslišanje

Da v Bosni kdo uporabi zvono, je totalno odštekano. Tam vsi povsod upadaju ko u svoju avliju. Ne jebejo oni te protokolarne kerefeke. Jebiga, to je ta seoska politika. Tam se ve, kdo lahko uleti direktno v dnevno sobo, in ta pač uletava. Drugi pa naj se slikajo. Če bi ti ljudje hoteli, da jim neznanci zvonijo na vrata, bi živeli v New Yorku, ne pa v jebenem Topuzovom Polju. Tukaj so bili zadnji neznanci oni ljudi unproforći, ki so strašili zbnunjene Bosance, ki so prvič v življenju videli črnce. Radovan itak pravi, da onaj ko ti donosi poklone, šunja se kroz dimnjak i ne zvoni na vrata. Zvonijo samo uni s položnicami in pa ciganke, ki bi ti gatale za pet konvertibilnih mark.

Ampak zadnjič en bilmez stoji pred bajto pa zvoni in zvoní. Dere mu se baba Mila: "Ulazi, bolan!", on pa nič. Ko kak debil. Pa pridem ven, tam pa policaj. Ma ne moreš, da verjameš.

"Marko Đorđić?"

Kimam s tintaro, a ni mi jasno, kaj se dogaja, pa da me ubiješ. Tip pa vadi uno svojo izkaznico kot v ameriških filmih. Še faca mu je ista ko od enega zajebanca iz ene serije o cajkanih, samo se ne spomnim imena serije.

"Policija je proti vam sprožila ovadbo zaradi razžalitve in obrekovanja v knjigi Čefurji raus! avtorja Gorana Vojnovića, v kateri nastopate v vlogi glavnega junaka. Tam policiste zmerjate z besedami, kot so 'cajkići', 'kapsi', 'bumbari' in podobne žaljivke."

Kakva knjiga? Si ti model normalen? Ne ti men knjiga, a prav! Nisam ti ja Ivan Cankar! Nimam ti jaz nobene zveze s knjigami! Če bi imel, bi bil zdaj v šoli, ne pa v Bosni.

Pa ta Vojnović. Kdo je ta moron? Tko se kliče en papak, ki je včasih basket špilal, sam je bil tak levak, da so ga šutnuli s Slovana pa je moral za Ježico špilat. On se je pa neki delal, da kao rastura, a se je modelček ob črte spotikal. Pa solerčina največja. Ni on podal žoge, pa da ga jebeš. Šupak največji, majke mi.

Pa on itak ni noben čefur! Model je hodu na bežigrajsko! Obična štreberčina je bil. Lahko si on tisti svoj mehki ć v rit vtakne. On bo zmeri en navaden pišlarček. Kje si ti vidu čefurja, ki ima petko iz slovenščine v osnovni. In to pri Simšički, ki je ekstra zajebana turšica.

"V omenjeni knjigi ste povedali, da so policisti umsko zaostali bolniki!"

"Jst nism nč povedu! Nikol! Nobenmu!"

"Kaj pa je potem to?"

In model privleče neko knjigo in mi jo poturi pod nos. In res tam noter jaz pa Radovan pa Ranka pa Adi pa Aco pa Dejan pa vse. Vse lepo piše, kaj se mi je dogajalo pa kaj sem tumbal o vseh teh mojih pizdarijah. In čitam jaz to, kot da čitam svoje misli. Isto. Pa ne morš! Kaj si ti lud! Ti štreberi so res umobolni. Model se mi je ušunjal u tintaro in zdaj mene ganjajo plavci.

"So to vaše besede?"

E jebiga zdaj! Kako naj vem, če so to moje besede! Jaz sem to mislil, zapisal je pa ta kreten od Vojnovića. Njega vprašaj. On je kao neki pameten pa izobražen. On je kao neki intelektualac. Mamicu mu! On je turšicam u guzo rinu, ne jaz. Jaz sem svojo slovarco rugal v glavo. A ne vidiš ti to moje slovenštino? A ti res misliš, da je men kaj jasno o besedama?

"To je ... ta ... kako se že reče ... notranji monolog!"

"Kakšen monolog?"

Zdaj bi pa še definicijo! A sem mogoče vprašan? A je to popravic al kaj? Že brez definicije bi moralo bit dost za dvojko! In meni je dvojka praznik, ne ti mene zdaj za več spraševati, a prav!

"To je ... tisto ... ko jst neki pričam sam s sabo ... pa tko v sebi ... da noben ne sliš ... pa kao razmišljam ... pa če se to pol napiše ... se temu pol reče ... ta notranji monolog!"

A si ti mene videl slovničarja? A bo padla ena trojka al kaj? Kako jaz to slovenštino rasturam, pa jaz bi moral preskočit razred pa takoj na maturo! Ma na državno tekmovanje, da malo pokažem štreberčinam, kaj je to prvi tuji jezik.

Samo modelu pa še vedno nič jasno! Ne šteka on teh definicij! Bleji v mene in neki kao tuhta. Ima on zdaj notranji monolog.

"Razumem. Vi ste se pogovarjali s samim sabo, Vojnović vama je pa prisluškoval pa potem to zapisal. To je nezakonito prisluškovanje. Čisto nova zadeva. No ja, smo že imeli podobna sranja. Bomo že uredili."

Zdaj pa jaz ne štekam več. Kakšno prisluškovanje, kakšne nebuloze. Ludara živa. In model zdaj zbnunjen mi porine neki list v roke in gre. Boli njega uvo. Piči on v svoji tišini. Jaz pa berem ta njegov list in nimam blage veze. Neka ovadba, neka policija, neka obrekovanja, neke razžalitve, neki riži biži. Kje bom jaz to štekal!

"Šta to bi, Marko, sine? Što tebe policija traži?"

E, moja baba. I ja se pitam. Kje so mene najdl! In to v Bosni. Kaki modeli, to ne moreš verjet. Res so zajebani.

"Kažu da sam ružno mislio o njima!"

"Ma ko si ti da išta misliš!"

Baba Mila je popizdila za trepljaj očesa. Saj ne, da je bila vedno šizov, samo zdaj dobi pošizitis že, če voditelj dnevnika namesto lepo pravilno "šezdeset", reče tako po bosanski, zavijeno pa skrajšano, "šeset". To jo totalno raspizdi. In zdaj me gleda, kot da bi jaz rekel "šeset". Ma kaj "šeset". "Šestošesetšes" ne pa "šeset"!

Tako me je gledala, ko sem prišel v to Bosno. Nalila mi je rakije, in ko sem jo spil, mi je zasikala: "Slijedeću češ popit poslije diplome!" In potem je pogledala dedka: "Ovo ti je blentavi unuk Marko od još blentavijega sina Radovana! Daš li mu ti, Đorđe Đorđiću, rakije, ubiću i tebe i njega! Ima da rinta ko crnac dok ne dođe pameti!" Jadni senilni deda Đorđe jo je gledal in nič mu ni bilo jasno, Mila pa je zdaj oba gledala, kot da sva rekla "šestošesetšes"!

"I kad već eto moraš mislit, što misliš ružno, bog te ne bio? Što nisi mislio šta lijepo, fino, kulturno? Da bude djeci za lektiru!"

A jebiga. Desi se to, baba. Mislim sem si to, ker sem bil mortus pijan ko mamba pa ker sem bil zjeban pa ker sem nehal trenirat in me je to ubilo u pojam pa ker imam sedemnajst let pa ker sem čefur pa ker mi je fotr ljudi Radovan pa ker sem bil jezen na celo planeto pa ker sem papak pa ker imam štiri popravce pa ker mi nobena ni dala pa ker me voditeljica ne jebe pa ker sem s Fužin. Pa zato ker noben tak čefur, kot sem jaz, na tem svetu ne misli nič drugače.

Kako naj si jaz, baba, ki sem takav luzer, mislim nešto lijepo, fino i kulturno? Od kje tebi to, matere ti? Nisam ti jaz takva štreberčina ko Vojnović! On si zihier misli samo lijepo, fino i kulturno pa ful pravopisno pa kajti pa bojda pa te pedrske polizane forice.

Samo, če bi ta klipan napisal, kaj si on misli, tega živ bog ne bi hotel brat. Še policaji ne.

